

Catherine Coeová

BONUS
super HRA
a KVÍZ

Jednorožci
z Čarovného lesa

Kouzla jednorožců

bambóok

Catherine Coeová

Jednorožci z Čarovného lesa

Kouzla jednorožců

Přeloženo z anglického originálu **The Unicorns of Blossom Wood #1: Believe in Magic** vydaného nakladatelstvem Scholastic Limited v roce 2016.

Originally published and licensed by Scholastic Children's Books, a division of Scholastic Limited. All rights reserved.

Text © Catherine Coe Ltd, 2016

Cover © Andrew Farley, 2016

Inside Illustrations © Renée Kurilla, 2016

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 8029. publikaci

Překlad Eva Kadlecová
Jazyková úprava Gabriela Janů
Odpovědná redaktorka Magdalena Jimelová
Sazba Šimon Jimel
První vydání, Praha 2021
Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a.s., 2021
Translation © Eva Kadlecová, 2021

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-271-4230-9 (pdf)
ISBN 978-80-271-1281-4 (print)

Catherine Coeová

BONUS
super HRA
a KVÍZ

Jednorožci
z Čarovného lesa

Kouzla jednorožců

Čarovný les

Jantarová
poušť

Vrbové jezero

Jabloňový
sád

Borový les

Náprstníková
mýtina

Dunivé hory

Jezevčí vodopády

Divoká řeka

Měsíční kaštan

Dubový kruh

Velká houština

Tetě Bině, nejkouzelnější vypravěčce.

Děkuji ti za všechny vzpomínky xxx

Děkuji Dině von Lowenkraftové za všechny
nedocenitelné rady a Tomovi a Abi
Holroydeovým, mým čtenářům od protinožců!

Kapitola 1

Otisky kopyt

„Už se mě na to ptáš nejmíň posté!“

Lea si své sestry Jing nevšimala. V mezeře mezi předními sedadly se objevila tvář jejich tatínka. „Dávej pozor, Leo. Podívej se!“

Obrátila se zpátky k okýnku. Sotva projeli zatáčkou, objevila se před nimi velikánská louka posetá pestrobarevnými stany. Nápis na ukazateli hlásal: „Tábořiště Na Vrcholku“.

To zní ale kouzelně, pomyslela si Lea a očima už pilně pátrala po svých sestřenkách. Není támhle v dálce u auta náhodou Ema s pouzdrém na kytaru? A tamhle na té štěrkové stezce s tím batohem na zádech – není to Izabela?

Auto poskakovalo po oblázkové cestě kolem tábořiště, až dojeli na samý konec rozlehlé louky. A opravdu – Lea už viděla své tety a strýce, jak si zmateně předávají

Lea se tázavě podívala na rodiče, kteří teprve vystupovali z auta. „Můžeme se tady trochu projít?“ zeptala se.

„Jen jděte,“ odpověděla maminka, než vykročila k rozestavěnému stanu. „Tohle nám dá ještě pěkně zabrat!“

Izabelina maminka přikývla, usmála se a podala Leině matce plnou náruč stanových kolíků.

Došly až k jezeru a Izabela hned udělala samou radostí hvězdu, až se třpytivý bílý písek rozprášil do vzduchu. Když se zase narovнала, kadeře ohnivě rudých vlasů jí trčely od hlavy jako pružiny.

Lea mezitím skopla z nohou žabky a rozběhla se jako namydlený blesk k vodě. Možná byla z trojice dívek nejmenší, ale obě své sestřenice s přehledem předběhla. „Hurá do vody!“ křikla přes rameno. „Kdo jde se mnou?“

Nejvyšší dívka Ema si začala rozvazovat tkaničky. To už se nad jezerem rozléhalo šplouchání a Lein spokojený výskot. Ema si vyndala ze zadní kapsy rozečtenou knížku – byla o jezdecké škole – a opatrně ji položila na vyzuté tenisky. Pak si váhavě namočila palec u nohy – i když Lea a Izabela už byly ve vodě až po kolena.

„Brrr, ta voda je ale ledová!“ vyjekla Ema a k sestřenicím opatrně poskakovala po špičkách. Byla zvyklá na teplou vodu na sydneyjských plážích. Tahle byla oproti ní jako led.

„Je to parádní!“ souhlasila Ema a pečlivě si pramínek prohlížela. Pak se zatahala za své blondaté mikádo. „Mohla bych poprosit maminku, aby mi to udělala taky.“

„To bys měla!“ přitakala jí Lea a obula se do růžových žabek. „I když tvoje vlasy jsou krásné i tak, jak jsou.“

